

Roger Piilskog, LO, sette fram slikt forslag:

«Yrkesopplæringsnemnda er glad for at interessa for yrkesfag er aukande, også mellom utdanningstilbydarane. 65 plassar i Bygg og anleggsteknikk er ein betydeleg del av søkjarane i Vestland. 30 plassar i Naturbruk utgjør ein enno større del av søkjarane. Samstundes blir det eit nytt tilbod i naturbruk på Bømlo, som er støtta av nemnda og svarar ut arbeidslivets behov. Vi har enno ikkje hausta erfaringar med dette.

I saka synes det til behov for auka kapasitet i Bergen for Bygg og anleggsteknikk. Det er mykje rett akkurat no, men dette er bransjar med konjunktursvingingar, og framtida kan det også verte behov for å redusere kapasitet. For havbruksnæringa synast det til at den er i rivande utvikling. Nemnda er kjent med det, men kan ikkje sjå at det er god analyse for å vurdere framtidens behov for lærlingar, og kva lærlingar som i fall er trong for.

Saka er heller ikkje utgreia eller dokumentert med omsyn til kva bedrifter som skal samarbeide med Danielsen om intensjonsavtalar, tilgang til YFF og etter kvart lære plassar. Er desse lærebedriftene dei same som fylkeskommunen har avtale med? I fall, må fylkeskommunen revurdere sin kapasitet på einskildskular, fordi eit nytt tilbod fører til at andre elevar ikkje får lære plass? Nemnda meiner at slike spørsmål må vere avklara før ein tek stilling til kva behov som finns.

Nemnda viser til at vi i fleire høve har uttala at dei ulike tilboda på yrkesfag må etablerast nærast mogleg dei verksemdene som har trong for lærlingar. Samstundes må tilboda ha ein viss storleik for å ha kvalitet. Nemnda er uroa for at eit sentralisert tilbod vil føra at utdanningstilbod i distrikta vert svekka og jamvel nedlagd. Vi viser til at arbeidslivets behov for faglært arbeidskraft og lærlingar skal vere styrande, og det arbeidslivet finns i heile Vestland.

Det er gjort eit stort og godt arbeid i Vestland fylkeskommune med å dimensjonere tilboda i skulen meir i tråd med arbeidslivets behov, for å mellom anna sikre at elevane skal ha tilgang på lære plass. Det har vore ein krevjande prosess å mellom anna redusere tilbod ungdom gjerne søker, men som vi veit at det ikkje er nok lære plassar til. Rett dimensjonering av tilboda på yrkesfag er eit arbeid som endrar karakter frå år til år med skiftande konjunkturar, søkemønster med meir.

Skal fylkeskommuna ha moglegheit å sikra flest mogleg lære plass, må fylkeskommuna ha mynde over kva tilbod som skal opprettast eller nedleggast på ulike skular i fylket. Dersom det etablerast yrkesfaglege tilbod utanfor fylkeskommunens mynde, vil fylkeskommunas moglegheit å skaffe alle lære plass verte undergravd og på sikt bli vekk. Skal slike tilbod verte oppretta, ser nemnda det som ein føresetnad at lov og forskrift vert endra slik at fylkeskommuna har mynde over alle yrkesfaglege tilbod som gis.

Yrkesopplæringsnemnda ser ikkje at dette kan ivaretakast, og kan difor ikkje stø fylkesrådmannens innstilling.»

Avrøysting

Piilskog sitt forslag vart samrøystes vedteke.

Tilråding frå yrkesopplæringsnemnda

Yrkesopplæringsnemnda er glad for at interessa for yrkesfag er aukande, også mellom utdanningstilbydarane. 65 plassar i Bygg og anleggsteknikk er ein betydeleg del av søkjarane i Vestland. 30 plassar i Naturbruk utgjør ein enno større del av søkjarane. Samstundes blir det eit nytt tilbod i naturbruk på Bømlo, som er støtta av nemnda og svarar ut arbeidslivets behov. Vi har enno ikkje hausta erfaringar med dette.

I saka synes det til behov for auka kapasitet i Bergen for Bygg og anleggsteknikk. Det er mykje rett akkurat no, men dette er bransjar med konjunktursvingingar, og framtida kan det også verte behov for å redusera kapasitet. For havbruksnæringa synast det til at den er i rivande utvikling. Nemnda er kjent med det, men kan ikkje sjå at det er god analyse for å vurdere framtidas behov for lærlingar, og kva lærlingar som i fall er trong for.

Saka er heller ikkje utgreia eller dokumentert med omsyn til kva bedrifter som skal samarbeide med Danielsen om intensjonsavtalar, tilgang til YFF og etter kvart lære plassar. Er desse lærebedriftene dei same som fylkeskommunen har avtale med? I fall, må fylkeskommunen revurdere sin kapasitet på einskildskular, fordi eit nytt tilbod fører til at andre elevar ikkje får lære plass? Nemnda meiner at slike spørsmål må vere avklara før ein tek stilling til kva behov som finns.

Nemnda viser til at vi i fleire høve har uttala at dei ulike tilboda på yrkesfag må etablerast nærast mogleg dei verksemdene som har trong for lærlingar. Samstundes må tilboda ha ein viss storleik for å ha kvalitet. Nemnda er uroa for at eit sentralisert tilbod vil føra at utdanningstilbod i distrikta vert svekka og jamvel nedlagd. Vi viser til at arbeidslivets behov for faglært arbeidskraft og lærlingar skal vere styrande, og det arbeidslivet finns i heile Vestland.

Det er gjort eit stort og godt arbeid i Vestland fylkeskommune med å dimensjonera tilboda i skulen meir i tråd med arbeidslivets behov, for å mellom anna sikre at elevane skal ha tilgang på lære plass. Det har vore ein krevjande prosess å mellom anna redusera tilbod ungdom gjerne søker, men som vi veit at det ikkje er nok lære plassar til. Rett dimensjonering av tilboda på yrkesfag er eit arbeid som endrar karakter frå år til år med skiftande konjunkturar, søkemønster med meir.

Skal fylkeskommuna ha moglegheit å sikra flest mogleg lære plass, må fylkeskommuna ha mynde over kva tilbod som skal opprettast eller nedleggast på ulike skular i fylket. Dersom det etablerast yrkesfaglege tilbod utanfor fylkeskommunens mynde, vil fylkeskommunas moglegheit å skaffe alle lære plass verte undergravd og på sikt bli vekk. Skal slike tilbod verte oppretta, ser nemnda det som ein føresetnad at lov og forskrift vert endra slik at fylkeskommuna har mynde over alle yrkesfaglege tilbod som gis.

Yrkesopplæringsnemnda ser ikkje at dette kan ivaretakast, og kan difor ikkje stø fylkesrådmannens innstilling.